

og hendes Medhjælpere og af Professor Panum og hans Medhjælpere, er beundringsværdigt. Det er et Arbejde, der har vundet Anerkendelse ud over vore egne Grænser, saaledes at naar det gaar op for Folk i Udlandet, at der skal gøres noget for de vanføre og lemlæstede, søger man herop for at se, hvorledes vi have indrettet os, og hvorledes det hele bliver ledet. De Penge ere forsvarligt udgivne. Jeg hørte under Finanslovens tredie Behandling i Folketinget, at den højtærede Finansminister fandt, at den Ordning, der var truffen med Hensyn til de Midler, der ydes af Statskassen til Hjemmet for vanføre, ikke var saa heldig, og deri kan jeg for Resten være enig. Man burde søge at hjælpe denne Anstalt, der gør saa uhyre megen Gavn, til ingen Gæld at have, saa at den var fuldt ud i Stand til at løse sin Opgave.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at der har været rejst en Del Modvillie og Mistvivl overfor den offentlige Opdragelse. Dette beklager jeg i høj Grad, fordi det har medført, at en Del af de unge Mennesker, der have forset sig og blive fritagne for Straf mod, at de overgives til Værgeraadforsorg, møder paa Anstalterne med den Opfattelse, at det er værre at komme derind end at komme i Tugthuset. Der gaar en Tid — og det sinker Arbejdet —, før det bliver muligt at klargøre for disse unge Mennesker, at Statens Formaal er at hjælpe dem til at blive dygtige og nyttige Samfundsborgere.

Der er en Bevilling paa Finansloven under Kultusministeriet, der er indskrænket en Del. Det er den Bevilling, der er given til Underofficerer, for at de kunne komme paa Højskole. Jeg er overbevist om, at den højtærede Kultusminister er enig med mig i, at det netop er af Betydning, at saa mange Underofficerer som muligt kunne komme til at faa et Ophold paa en eller anden af vore gode Højskoler. Den historiske Undervisning, og da særlig om vort eget Folk, er af en overordentlig Betydning for Underofficererne, der skulle træde ind som Lærere i Hæren. Naar de have, hvad man kalder Almendannelse, der hyler paa det historiske Grundlag, tror jeg, de da ganske anderledes end ellers vilde være i Stand til at løse deres Opgave.

Jeg vilde gerne henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa Fællesforplejningen. Der bliver jo dertil ydet betydelige Summer, og det skulde jo være til Gavn og Fordel for de unge, som

komme ind og aftjene deres Værnepligt. Staten leverer de bedste Varer, af hvad Art det nu er, men der er fra adskillige Sider rejst Klage over, at Maden ikke bliver vel og renligt tillavet, at den bliver tilberedt paa en saadan Maade, at det ikke bliver, hvad man egentlig har tænkt sig. Det var vistnok nødvendigt, at der blev ført et ret nøje Tilsyn med, at de gode Varer, der blive leverede, ogsaa blive til-lavede paa en saadan Maade, at Mand-skabet kan være tjent dermed.

Viskulle spare, og man er jo ogsaa begyndt paa at undersøge, om man ikke kunde indskrænke en Del af de Tilskud, der ere givne baade paa det ene og det andet Omraade. Der er jo nedsat et Udvalg, som skal undersøge, om der kan gøres noget paa Finansloven. Mange mene, at der kan gøres noget der, og andre sige: Nej, det er meget tvivlsomt, om der kan opnaas nogen Nedgang der af nogen Betydning. Den højtærede Landbrugsminister har været hurtig i Vendingen. Han har nedsat et Udvalg, der har afgivet sin Betænkning over, hvor Landbruget paa Husdyrbrugets Omraade kunde nøjes med mindre Bevillinger, end det har faaet hidtil. Det er prisværdigt at handle hurtigt og resolut, og Forholdet er jo det, at Landbruget ikke vil sætte sig imod Nedsættelse, dersom der virkelig er nogle Bevillinger, som det kan paavises kunne undværes. Man tror ikke, at de ere unyttige, men at de kunne undværes, men man mener dog, at det vil være rigtigt, at det hele kommer til en samlet Overvejelse, saaledes at man faar at se, om der ikke ogsaa er andre, der kunne give Afkald paa noget af de Tilskud, de faa. Det vilde være ganske urimeligt, om Landbruget saaledes ene skulde strække Hals. Jeg vil bare nævne en enkelt Ting, som i alt Fald ser mærkelig ud for os Landboere. Herinde i København faa de Posten bragt ud 8 Gange om Dagen. Det kan være, at det er nødvendigt, jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men 8 Gange ere alligevel mange Gange. Vi vide, at ethvert Postbud koster Penge, og jo oftere Posten skal ombæres, desto flere Postbude skal der til. Rundt omkring fra stilles der større og større Krav om at faa flere Postbude, fordi Posten ikke bliver tilstrækkelig hurtigt omdelt. Det var nok værd at se — men det kan jo komme ved den samlede Overvejelse angaaende Finansloven —, om der ikke her var noget at gøre, om der ikke kunde knappes en Omdeling eller to af. Det vilde jo straks hjælpe til, naar der skulde ansættes flere Postbude i de